

Stefan Wesołowski

Dolice, woj. szczecińskie. Stanowisko 30

Informator Archeologiczny : badania 11, 55

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DOLICE
woj.szczecińskie
Stanowisko 30

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej Zakład Archeo-
logii Nadodrza

Badania prowadził mgr Stefan Wesołowski. Finansował IHKM PAN. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe kultury łużyckiej z IV okresu epoki brązu.

Badania wykopaliskowe w rejonie Dolic, mają na celu rozpoznanie osadnicze obszaru nad Małą Iną. Cel ten realizuje się m.in. przez badania wykopaliskowe na nowo odkrytych cmentarzyskach kurhanowych o nieokreślonej dotychczas datacji i przynależności kulturowej. Badania skoncentrowały się na stanowisku 30 wstępnie rozpoznany w ubiegłym roku. Do badań wytypowano środkową część cmentarzyska o powierzchni 260 m², gdzie odsłonięto płaszczyzny kamienne dwóch kurhanów i przestrzeń między kurhanami.

Kurhan 1 zaznaczył się w terenie jako płaski pagórek o nieregularnym kolistym obwodzie o średnicy 14 metrów, a wysokości względnej 0,60 m. Powyższy kurhan posiadał konstrukcję kamienno-ziemną, na którą składały się kolejne płaszczyzny kamienne, poziome bruki oraz kręgi kamienne. Część centralną kurhanu wyznaczały dwa kręgi kamienne o średnicy 6,5 m i 11 m. Kręgi te, zbudowane z dużych kamieni /średnicy 30-50 cm/ nawarstwiających się na siebie /3-4/, wzmocnione zostały drobnymi kamieniami po zewnętrznej stronie lica. Wewnątrz kręgu mniejszego pod warstwą piasku stwierdzono nawarstwiające się także bruki kamienne. W części południowo-wschodniej kurhanu powyższe bruki zostały przerwane. Wystąpiła tutaj komora grobowa obłożona kilkoma warstwami kamieni, z dodatkowym małym kręgiem u podstawy /średnicy 2 m/. Sama komora grobowa /0,45x0,60 m/ zbudowana z okrągłych kamieni posiadała jeden płaski kamień wystający ponad powierzchnię w formie ewentualnej stelli. W obrębie komory stwierdzono ułamki dużego naczynia oraz przepalone kości ludzkie. Liczne ułamki naczyń oraz jedno naczynie odkryto także w innych partiach kurhanu. Na zewnątrz omawianego kurhanu wystąpiły kręgi kamienne o nieokreślonej dotychczas funkcji. Uzyskany materiał ceramiczny datuje powyższy kurhan na IV okres epoki brązu. Odsłonięty płaszcz kamienny kurhanu 2 rysuje się w terenie w postaci kopulastego pagórka z podstawą ułożoną z dużych kamieni o kolistym obwodzie. Dokumentacja i materiał zabytkowy znajduje się w Pracowni Archeologicznej IHKM PAN w Szczecinie.

Badania będą kontynuowane.

GNIEWOVO, gm.Śmigiel
woj.leszczyńskie
Stanowisko 3

patrz
neolit